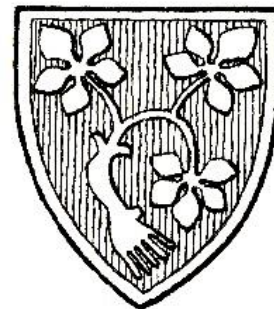

zprávy

roudnické farnosti

42. číslo – prosinec 2018

ÚVODNÍK

Pane Bože, pomoc

„Měli by být svázaní v provazech. Ne, lepší jsou okovy. Byli by v okovech a já bych se pomodlil a ty okovy by najednou s řinčením spadly na zem! Aby bylo jasné, že Mikuláš má od Kristapána moc rozvazovat pouta!“ - „Jasně. A napřesrok si pořídíme světelný meč“, jsem zase hubatá na pana děkana Šťastného. Právě vylezl z kostela po svém liturgickém maratonu a jen co jsme se potkali na pavlači, už z něj padají zlepšováky. Jsem za ně vděčná, stejně jako za to, že nás před lety, když jsme s Mikulášem v Roudnici začínali, postavil do latě a s důrazností sobě vlastní na nás hřimal, že to máme *„vymyšlený úplně blbě: čerti nemají být mírní ani hraví, s čertama se absolutně nebavíme a především s nimi zásadně nevyjednáváme!“* A tak se od toho dne rok co rok snažíme, aby naše mikulášské happeningy byly věroučně korektní, zlo bylo zlé a dobro mocné. Každý rok se odehrává krátký příběh o tom, jak čerti prahnou po našich duších, jak voláme na pomoc Pánaboha a jeho vousatého a okřídlených spolupracovníků - a jak s jejich pomocí vítězíme nad sebrankou chlupatých. Námětů se vystřídala celá řada - počínaje Pekelnou školou, přes andělské krocení čertů jako v cirkusové manéži, až po loňskou čertovskou demonstraci, ve které se nám pokušitelé vlísávali po vzoru tehdejších předvolebních kampaní. Musím se přiznat, že jsem letos s postupujícím podzimem trochu upadala do krize - po šestém, sedmém nebo kolikátém mikulášování se mi pozastavil přísun nápadů a nemohla jsem přijít na dobrou zápetku. Navíc na mě letos podle pravidelného střídání vyšla úloha anděla - a ten mi k pravidelnému pobavení mládežníků nejde. A protože na rozdíl od svého manžela nejsem herečka, pobyt na jevišti mi taky nijak extra dobře nedělá. Připlížila jsem se tedy na nábožko, na kterém jsme měli Mikuláše plánovat, poněkud sklesle. Nastínila jsem problém. Obdržela jsem výrazy tváře, jaké umí jenom třináctileté holky. *„Prosím tě, to je úplně jednoduchý. Bude to takhle, takhle a takhle.“* Neměla jsem moc co dodat a zmocnil se mě pocit, že to má smysl. Nedávno jsem se připlétla k plánování mikulášské kdesi v Praze. Málem jsem se pohádala, když jsem s důrazností vypůjčenou od pana děkana kladla otázky, proč že je třeba před světcem přednášet přiblblé básničky a proč on by mě měl za neumyté nádoby nebo neumyté nohy odsoudit do pytle a následně do pekel. Začala jsem si těch našich vylomenin vážit. Toho, že se každý rok skupina teenagerů statečně natře načerno nebo nabílo a pro svoje malé hulákající sourozence bojuje za dobro nebo proti dobru, jak jejich rolím

náleží. Že sami vyrostli na rozumném pojetí dobra a zla a že sami nesmírně realisticky vymýšlejí, jak o tom vyprávět druhým. Že do toho pan děkan jde s námi. Že přichází spousta lidí – a dobrá polovina z nich jsou lidé mimo církev, kteří nám důvěřují, že do jejich dětí nebudeme nalévat nesmysly a rok co rok s námi volají „Pane Bože, pomoc!“ Že se docela často stává, že mi někdo z rodičů s úsměvem vypráví o tom, jak se dostal do obtížné životní situace a nevzpomněl si v nouzi na žádné velké duchovní pravdy, ale právě na společný ohlušující řev: „Pane Bože, pomoc!“ A tak si připevňuju rohy (vykšeftovala jsem to, holky vezmou dokonce i toho anděla za mě!) s komickou hrdostí. Má to smysl a paradoxní vznešenost. Jdu sehnat ty okovy.

Zuzana Horáková

KDO JE KDO

Minulý rozhovor vznikl na půdě Farní charity. Využil jsem příležitosti a hned jsem se domluvil na dalším rozhovoru s paní Marcelou Lysáckovou, zástupkyní ředitelky. A protože jsem byl pozván k ní domů, znovu jsem chytil příležitost a ptal se také jejího manžela pana Stanislava.

Odkud pocházíte?

Marcela Pocházím ze středního Slovenska, z města Brezna, které je centrum Nízkých Tater a nachází se na jejich jižní straně. Nedaleko je Bánská Bystrica a pramení u nás řeka Hron. V jedné písni se zpívá:

„Najkrajšie stromy sú na Horehroní...“ - tak to je u nás.

Stanislav Najkrajšie dievky sú na Horehroní...

Marcela To je druhá věc.

Ze Středního Slovenska sem je docela dlouhá cesta. Představovala jste si jako malá, že půjdete do Čech?

Marcela Chtěla jsem být vojenskou lékařkou, ale nedostala jsem se přes zdravotní prohlídku kvůli silným dioptriím. Ale chtěla jsem studovat v Čechách, o tom jsem snila a to se mi splnilo.

Proč do Čech?

Marcela Tatínek tu také studoval a velmi mi to doporučoval. Povídal, že pokud chci kvalitní studium, tak mám jít do Čech. Tak jsem šla na ekonomku do Prahy. Ekonomka mi přišla taková univerzální, že se s tím dá pak dělat mnoho věcí.

Vyrůstala jste ve věřící rodině?

Marcela Jako dítě jsem byla jen pokřtěná. Rodiče mě ale k víře nevedli, protože v té době moc nemohli. Po revoluci jsem šla do Prahy a až díky manželovi jsem

poznala, co je to chodit do kostela. Pár měsíců předtím, než jsme se vzali, jsem v Praze absolvovala první svaté přijímání, biřmování, a pak jsme měli svatbu.

Stanislav Já jsem z Valašska, z vesnice, která se jmenuje Bylnice, přesněji jsou to spojené osady Brumov – Bylnice a Sidonie. Tam jsem prožil mládí až do patnácti let.

A jaké byly vaše sny z mládí o budoucím životě?

Stanislav Chtěl jsem být kosmonaut po příkladu Vladimíra Remka. A také jsem do jednoho dotazníku napsal, že chci být farář. Tři nebo čtyři roky jsem ministroval a pan farář byl pro mě vzorem. Ale nakonec jsem studoval ekonomku v Praze, kde jsme se seznámili s manželkou.

A vaše zázemí?

Stanislav Jsem z tradiční valašské křesťanské rodiny, kde jsme víru zdělili. Mám tři mladší sestry, tak nás bylo doma docela dost. Když jsem se seznámil s Marcelkou, ta do kostela v té době nechodila, tak jsme tenkrát vymysleli, že z toho uděláme takovou poznávací exkurzi po pražských kostelech. Opsali jsme si seznam mší, které se v Praze konaly a každý týden jsme šli někam jinam a seznam jsme odškrtovali. Prohlédli jsme si tak skoro všechny chrámy v okolí centra. Ještě dnes, když procházím Prahou a mímám nějaký kostel, tak si vzpomenu.

Kde jste měli svatbu?

Stanislav U nás na Valašsku. Krásnou. Svatba by sice měla být u nevěsty, ale my jsme větší rodina.

Marcela Dvacet Slováků přijelo k osmdesáti Moravákům. A já jsem navíc v tom týdnu měla promoce. V úterý jsem odpromovala a v sobotu jsme se brali. Jo a v pondělí jsem nastupovala do práce do Varnsdorfu. Já tu v té době byla už vlastně cizinka, takže to muselo chronologicky následovat bez prostojů. Jakmile to bylo možné, požádala jsem o dvojí občanství, takže teď jsem česko – slovenská občanka.

A pak jste tedy šli oba pracovat do Sudet do Varnsdorfu?

Marcela Ano. Krásně nás tam přijali. Bylo to pro nás oba první zaměstnání a potkali jsme tam úžasné lidi, se kterými se setkáváme dodnes. Byla to soukromá společnost a fungovalo to na podobném principu jako tady v charitě. Bylo to takové rodinné prostředí a majitelé se k nám chovali jak ke svým dětem.

Stanislav No a v devadesátých letech nejlepší způsob, jak vydělat peníze, bylo firmu prodat. Takže tuto velice prosperující malou firmu koupil majitel Vitany a tím jsme přešli pod Vitanu a přestěhovali jsme se do Roudnice na sídliště, kde se nám pak narodily i obě dcery.

Jak dlouho jste bydleli na sídlišti?

Stanislav Patnáct let. Za tu dobu člověk nějaké peníze nashromáždí a co lepšího s nimi udělat, než je ulít do betonu? Nakonec jsme našli tento pozemek a postavili jsme dům. Marcelka bydlela vždy v paneláku, tak aby poznala ještě jiné bydlení, a já jsem tu spokojený. Máme vinohrad, já rád vařím a sem tam

bourám zvěřinu, tak tu mám i malou řeznickou dílnu. Letos tu budeme sedmé Vánoce.

Když už jsme nakousli Vánoce, máte nějaké zvláštní zvyky? Představuji si, že když jste z různých prostředí, tak asi i rodinné tradice musely být celkem odlišné.

Stanislav Ani ne. Já už jsem vlastně skoro ze Slovenska a oba pocházíme z hor, takže třeba u štědrovečerní večeře je na stole z devadesáti procent to samé, co oba pamatujeme z mládí.

Marcela V adventní době pečeme vánoční trubičky, které rozdáváme kamarádům. Nosím je i na arcibiskupství. Bývalý ředitel Arcidiecézní charity Praha otec Stanislav Góra je dostával pravidelně. Zná vánoční oplatky z Polska. Tam to prý funguje tak, že u štědrovečerní večeře otec namaže jednu oplatku medem, rozdělí ji podle počtu členů, každý dostane jeden kousek a pak si mezi sebou ty oplatky vyměňují a vzájemně se žádají o odpuštění. Tak v poslední době to děláme stejně i u nás.

Stanislav Má to i praktickou stránku. My nepečeme vánoční cukroví, my ho vyměňujeme za ty trubičky. A když roznáším betlémské světlo, tak беру jednu krabičku cukroví za světlo a jednu za trubičky. ☺

Marcela Manžel zavedl krásný zvyk. U nich se polévka na štědrovečerní večeři jedla tak, že se udělala do jedné velké mísy, ta se položila doprostřed stolu a každý dostal jen lžičku. Je to krásné. Já mám moc ráda Vánoce.

Stanislav A protože jsem myslivec, tak ještě na Štědrý den dodržuji tradici, že se neloví, nikdy nejdu do lesa s flintou, ale jdeme krmít. Můj tatínek říkával, že na Boží narození se nedělá nic, jenom se tiše rozjímá – a můžou se potichu zpívat koledy.

Tak to bych přál, aby se povedlo nám všem. Děkuji za rozhovor.

Jan Horák

CO BUDE

VĚNCE: DÍKY A POHOTOVOST

Děkujeme všem, kdo se zapojili do práce na adventních věncích – užasli jsme nad nasazením a výkonností všech přítomných! Díky také třem dobrovolnicím a jejich rodinám, které se přihlásily na pomoc s prodejem na adventních farmářských trzích 15. 12. Doufáme, že bude co prodávat: během prvního dne se v kostele prodalo přes 20 věnců. Pokud budeme v prodeji ekologických věnců na podporu Ekocentra úspěšnější, než jsme mysleli, budeme nuceni povolat před adventními trhy na pomoc rychlé komando doplětačů... Šikovné ruce, buďte ve střehu! Díky všem.

TŘI KRÁLOVÉ UŽ ŤUKAJÍ NA DVEŘE...

Rok se pomalu chýlí ke konci a charita se opět začíná intenzivně připravovat na tříkrálovou sbírku. Zahájíme ji tradičně 1. ledna 2019 novoročním výstupem tříkrálového průvodu na horu Říp, s cílem zúčastnit se novoroční bohoslužby v rotundě sv. Vojtěcha a Jiří a potěšit svým požehnáním a koledou zástupy poutníků, kteří proudí na Říp během celého dne. **Skupinky koledníků vyšleme do terénu ve čtvrtek 3. ledna**

a koledovat budou do neděle 6. ledna 2019 - v Roudnici nad Labem, Budyni nad Ohří a okolních obcích Podřipského vikariátu. V případě, že se nám podaří sehnat dostatek dobrovolníků, budeme koledovat i podvečer v panelácích na sídlišti, abychom doma zastihli ty, kteří jsou přes den v práci. Během víkendu 5. - 6. ledna budeme koledovat během celého dne a v neděli přijdou tři králové na mši svatou do kostela. Pokud budete mít zájem, nabízíme možnost objednat si návštěvu králů přímo na určitý termín (den a hodinu) a tak se nestane, že bychom vás obešli, případně nezastihli doma. Vyhledejte nás v kostele a určitě se domluvíme. **Touto cestou oslovujeme zájemce z řad dětí a mládeže, ale i dospělé farníky, aby se společně s námi stali součástí největší celostátní sbírky v České republice.** Menší děti a žáci základních škol - jako koledníci, mládež od 15 let - jako vedoucí skupinek koledníků a „dospěláci“ - jak bude právě potřeba. Kdo někdy zakusil atmosféru sbírky, určitě bude rád vyprávět. Kdo nezažil, ať zkusí a určitě nebude litovat! Zažijte pocit, jaké je to, pomáhat ostatním!

Nábor koledníků zahájíme v polovině prosince. Bližší informace o sbírce, náboru koledníků a dobrovolníků se pak dozvíte přímo v kostele od nás, z naší nástěnky, případně z našich webových stránek www.charitaroudnice.cz.

Požehnaný čas adventní a vánoční

Milí farníci, příznivci farní charity, děkujeme vám za přízeň, pomoc, dary a modlitby, kterými jste nás i v letošním roce zahrnovali. Vyprošujeme vám i vašim blízkým Boží milost a požehnání. Klidné a spokojené prožití adventní doby a požehnané vánoční svátky vám přeje vedení Farní charity Roudnice nad Labem.

Marcela Lysáčková – FCH Roudnice n. L

ADVENTNÍ HOVORY O VÍŘE

Prosincové „Kde jsou dva...“ aneb Nezávazné hovory o víře, které proběhnou v pátek 14. 12., věnujeme adventnímu tématu, a to snad z nějakého méně okoukaného a oposlouchaného úhlu pohledu. Máme tak možnost využít večer ke vzájemnému obohacení a otevření se prožívání této mimořádné doby. Můžeme proměnit jeden páteční večer v malou společnou duchovní obnovu. Těšíme se na vás **14. 12. v 18.00 v klubu.**

RYBOVKA

Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby zazní u nás v kostele v pátek 21. 12. v 18.00 v podání Pěveckého sboru Úštěk. Vstupné na koncert činí 100,-.

PROSÍME O POMOC S HLÍDÁNÍM KOSTELA NA ŠTĚDRÝ DEN

Jako každý rok bychom na Štědrý den rádi zpřístupnili kostel veřejnosti: jsme rádi, že si lidé zvykli přicházet pro Betlémské světlo, pro pokoj a ticho, pro pohled na připravené jesličky. A chodí jich poměrně mnoho. Prosíme proto, pomozte nám umožnit jim návštěvu a přivítat je. Vzadu v kostele se nachází tabulka s rozpisem po hodinách, запиšte se do ní a otevřete dveře těm, kteří do kostela zabloudí třeba jen jednou v roce. A přijďte se po službě ohřát do klubu, budeme tam - a kamna taky. ☺ Díky.

ADVENTNÍ LETÁKY PRO VEŘEJNOST

Jak jste si jistě všimli, advent je obdobím velkého úkolování a proseb o pomoc. Takže ještě jedna, snad už ji znáte z ohlášek. Vytvořili jsme opět leták s adventním a vánočním programem pro veřejnost a s drobným vysvětlením, o co v adventní a vánoční době vlastně jde. Vezměte si prosím vzadu v kostele nebo v klubu takové množství letáků, které jste schopni rozdat – a vyšlete je do světa, ke svým známým, do obchodů, kaváren a čekáren. Třeba někdo z těch, kdo přijdou pozdravit Ježíška, už s ním zůstane...

PRODEJ VÁNOČNÍCH STROMKŮ

Ekocentrum Zvonice doporučuje: kupujte stromky z vědomického lesa, vybrané a uříznuté osobně Janem Horákem. K dostání jsou na dvorku Klášterního klubu kdykoli v otvírací době, včetně snídaní po rorátech. Považujeme za zdravé podporovat lokálního pěstitele a za krásné přinést si domů stromek ne ze supermarketu, ale z kostela. Ceny se pohybují mezi 150 a 550 Kč dle výšky a huňatosti. Až stromek doslouží, nevyhazujte ho, ale dopravte na farní zahradu – uděláme si opět v lednu společný oheň.

BETLÉMSKÝ CHLÍVEK S OVCEMI

Vloni jsme to trochu brali jako vtip, když jsme o Vánocích zvali lidi do chléva. Ukázalo se ovšem, že na chlív stojí fronty. Proto chceme tento autentický prožitek betlémské bídy nabídnout letos znovu. Abychom si lépe představili atmosféru, do níž se Ježíšek narodil, máme možnost pobýt a rozjímat v chlívě u ovcí v Ekocentru Zvonice. **Otevřeno bude 23. a 24. 12. od 10.00 do 17.30.** Vstup samostatnými označenými vraty z ulice Komenského. Vůl a osel tam zatím nejsou.

TICHÝ SILVESTR

I letos chceme oslavit zlom dvou kalendářních roků společně – modlitbou v kostele a klidným večírkem v Klášterním klubu. Přijměte naše srdečné pozvání. K dispozici bude alko i nealko občerstvení za dobrovolný příspěvek, vezměte s sebou něco dobrého k snědku a případně hudební nástroj. Klášterní klub bude na Silvestra otevřen od 18.00, dokud vydržíme vzhůru. Od 17.00 bude v kostele mše. Od 22.00 do půlnoci proběhne noční modlitba za nový kalendářní rok a mír ve světě.

Zuzana Horáková

DĚTI

...kreslí Dáda Tojnarová

Někdo zapomněl otevřené dveře a ovečky vlezly dovnitř, když jsme právě vytvářeli adventní věnce. To byla spoušť! Dokážeš najít a vybarvit všechny věnce, které nám po ovčím nájedu zbyly?

Klášterní klub je otevřen:

úterý 14.00 – 20.00

pátek 14.00 – 20.00

neděle 10.00 – 20.00

24. 12. 10.00 – 17.30 (a po půlnoční mši)

25. 12. 10.00 – 12.00 (po mši)

Mezi svátky bude otevřeno, pokud budeme doma, především po mších. Zkuste se zastavit.

30. 12. 10.00 – 20.00

31. 12. 18.00 - ?

PROGRAM

pá 14. 12.	Kde jsou dva... Nezávazné hovory o víře, 18.00
so 15. 12.	Adventní trh – prodej věnců
pá 21. 12.	Rybova Česká mše vánoční, 18.00
po 31. 12.	Tichý Silvestr

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

po 24. 12.	16.00	/M/	Roudnice
	22.00	/M/	Cítov
	22.00	/M/	Černouček
	24.00	/M/	Roudnice, následuje noční farní grog ☺
út 25. 12.	0.00	/M/	Roudnice
	9.00	/M/	Roudnice
	10.30	/M/	Cítov
	10.30	/M/	Bechlín
	18.00	/M/	Roudnice
st 26. 12.	9.00	/M/	Roudnice
	11.00	/M/	Vliněves
	16.00	/M/	Hor. Beřkovice, psych. nemocnice
	16.00	/BS/	Domov důchodců, Roudnice
čt 27. 12.	16.00	/M/	Straškov, dům s pečovatelskou službou
pá 28. 12.	10.30	/BS/	Diakonie Krabčice
	17.00	/M/	Roudnice, kaple na proboštství
so 29. 12.	18.00	/M/	Roudnice
	16.00	/M/	Lužec n/Vlt
ne 30. 12.	9.00	/M/	Roudnice
	10.30	/M/	Cítov, kaple na faře
	10.30	/BS/	Bechlín
	10.30	/M/	Horní Beřkovice, psychiatrická nemocnice
po 31. 12.	17.00	/M/	Roudnice, zakončení občanského roku
út 1. 1.	10.30	/M/	Roudnice
	10.30	/M/	Cítov, kaple na faře
	9.00	/M/	Černouček
	15.00	/BS/	Říp

PŘEDVÁNOČNÍ ZPOVÍDÁNÍ

st 19. 12. * 17.30 – 19.30

d.p. Brousil, Šťastný, Masařík, Čepl

čt 20. 12. * 17.30 – 19.30

d.p. Brousil, Šťastný, Čepl, Salvet

Zpovídaní probíhá v horních prostorách fary.

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.

VŠECHNA ČÍSLA ZPRÁV JSOU KE STAŽENÍ na webu v sekci „O nás“:
<http://www.farnostroudnice.cz/o-nas/farni-zpravy/> Římskokatolická farnost Roudnice n/L,
Komenského 174, www.farnostroudnice.cz, Facebook/Klasterroudnice